

olle lege

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Únor 2026, r. XXX. č. 324

„Boha nemůžeme vidět. Milujete Ho a budete Ho mít“ (sv. Augustin)

Desatero „radosti“

1. Budeš milovat *radost* jako nekonečný Boží dar v srdci lidí.

2. Neproměníš radost v prázdné fráze, kterými se tak marnotratně plýtvá. Svou radost dáš vždy *do služeb ostatních* lidí.

3. Neskryješ ji ve svém srdci. Tvá radost bude vhodným polem pro *odevzdání se a ochotu pomoci*.

4. Neproměníš ji v meč, který by zranil a usmrtil ty, kteří jsou slabší.

5. Neboj se, že by mohla být tvá radost *nesprávně interpretována*. Nikdy však nepokořuj toho, kdo se s tebou nemůže usmívat.

6. Nikdy nepoužiješ radost jako *masku*, abys skryl své úmysly.

7. Radost ti nemá sloužit k tomu, abys získal obdiv lidí. Má sloužit k tomu, abys je přiblížil k Bohu.

8. Nepřipustíš ve svém srdci radost, která by mohla *oslabit tvé velké ideály*. Nebyla by to radost.

9. Když se nemůžeš radovat, nesnaž se skrýt svůj zármutek. I plakat je lidské.

10. Nikdy nebudeš ostatním závidět jejich radost. Budeš děkovat Bohu, že radostí obdařil tvého bratra.

Význam Bible – Božího slova pro člověka

Bible, Starý a Nový Zákon – Boží slovo, není jen knihou minulosti ani souborem náboženských textů. Je živým svědectvím Boží blízkosti, dialogem, který Bůh vede s člověkem napříč dějinami i v

přítomném okamžiku. V jejích stránkách se zrcadlí lidská radost i bolest, naděje i selhání, ale především věrná Boží láska, která člověka nikdy neopouští.

Pro křesťana je Bible místem setkání. Nejde jen o čtení slov, ale o naslouchání hlasu Boha, který oslovuje srdce. V příbězích patriarchů, proroků, žalmistů i apoštolů se člověk může poznat sám – se svými otázkami, strachy i touhou po smyslu. Boží slovo tak není vzdálené, ale překvapivě osobní. Promlouvá do konkrétních situací života, nabízí světlo tam, kde vládne nejistota, a naděje tam, kde se zdá, že už žádná není.

Středem Bible je Ježíš Kristus, vtělené Boží slovo. V evangeliích křesťan nachází nejen učení, ale především osobu, která ukazuje, jak vypadá láska uvedená do praxe. Čtení Písma se tak stává cestou následování – pozváním k proměně myšlení, postojů i skutků. Boží slovo usvědčuje, ale zároveň uzdravuje; klade nároky, ale současně dává sílu je nést.

Bible je také oporou v modlitbě. Učí člověka mluvit s Bohem slovy, která vycházejí z hloubky víry i lidské zkušenosti. Žalmy dávají hlas radosti i zoufalství, proroci probouzejí svědomí a listy apoštolů povzbuzují k vytrvalosti. Skrze Písmo se modlitba stává dialogem, ne monologem.

Pro křesťanské společenství má Bible nezastupitelné místo. Spojuje věřící napříč generacemi a kulturami, vytváří základ společné víry a směřuje život církve. Připomíná, že víra není jen soukromou záležitostí, ale odpovědí na Boží volání k lásce, spravedlnosti a službě.

Rozjímat nad Biblí znamená otevírat se tajemství Boha, který se dává poznat. Je to cesta trpělivá, někdy náročná, ale vždy plodná. Boží slovo má moc proměňovat – ticho v důvěru, chaos v řád, strach v naději. A právě v tom spočívá jeho hluboký význam pro každého křesťana: je světlem na cestě a hlasem, který stále znovu zve k životu v plnosti.

Čtení Bible pomáhá křesťanovi růst ve víře a správně se rozhodovat v každodenním životě. Učí ho rozlišovat mezi dobrem a zlem, vede ho k lásce k bližním, k odpuštění a k odpovědnému životu podle Ježíšova učení. Bez znalosti Bible by křesťan nemohl plně chápat základy své víry ani smysl křesťanských hodnot.

Bible je také základem modlitby a duchovního života. Když křesťan čte Boží slovo, naslouchá Bohu; když se modlí, odpovídá mu. Proto je pravidelné čtení Bible považováno za povinnost i dar zároveň – povinnost, protože vyplývá z víry, a dar, protože přináší duchovní posilu, naději a vedení.

Zde bych nabídl následující svědectví jednoho věřícího muže, který mluví o svém živém setkání s Bohem v Písmu svatém:

„Ještě před pár lety byl můj život chaotický. Měl jsem spoustu povinností, ale žádný skutečný řád. Neustále jsem něco odkládal, byl jsem vnitřně neklidný a často jsem se rozhodoval spíš podle emocí než podle rozumu. Měl jsem pocit, že věci „nějak běží“, ale nikam to nevede.

Zlom přišel ve chvíli, kdy jsem začal pravidelně číst Bibli – nejdřív jen pár minut denně. Nešlo o množství přečtených kapitol, ale o pravidelnost a přemýšlení nad tím, co čtu. Biblické myšlenky o moudrosti, sebekázni, pokoře a odpovědnosti mě postupně začaly ovlivňovat víc, než jsem čekal.

Například přísloví o pilnosti a pořádku mi pomohla nastavit si denní režim. Uvědomil jsem si, že chaos kolem mě často odrážel chaos uvnitř. Učení Ježíše o prioritách mi pomohlo rozlišit, co je skutečně důležité, a co jen zabírá čas. Místo neustálého stresu jsem se začal učit svěřovat věci Bohu v modlitbě a dělat kroky, které byly v mé moci.

Postupně se změnil i mé vztahy. Bible mě vedla k větší trpělivosti, odpouštění a upřímnosti. To přineslo klid tam, kde dříve bývaly konflikty. Neznamená to, že by byl můj život dokonalý, ale má jasnější směr a pevnější základy.

Pravidelná četba Bible se pro mě stala jakýmsi kompasem. Pomohla mi uspořádat nejen čas a povinnosti, ale i hodnoty, podle kterých dnes žiju. A právě v tom vidím její největší přínos.“

*P. Jan Biernat, OSA
Farář*

4. Sakrální architektura současnosti (kostel) Saint-Pierre ve Firminy ve střední Francii

Proč je slovo kostel v názvu dnešní příspěvku v závorce je snadné vysvětlit. Formálně se totiž o kostel nejedná. Je to památka, monument architektury, oficiálně nese jméno svatého Petra, ovšem vysvěcený jako kostel není a nikdy nebyl. Do seriálu o sakrální architektuře současnosti však přesto bezesporu patří.

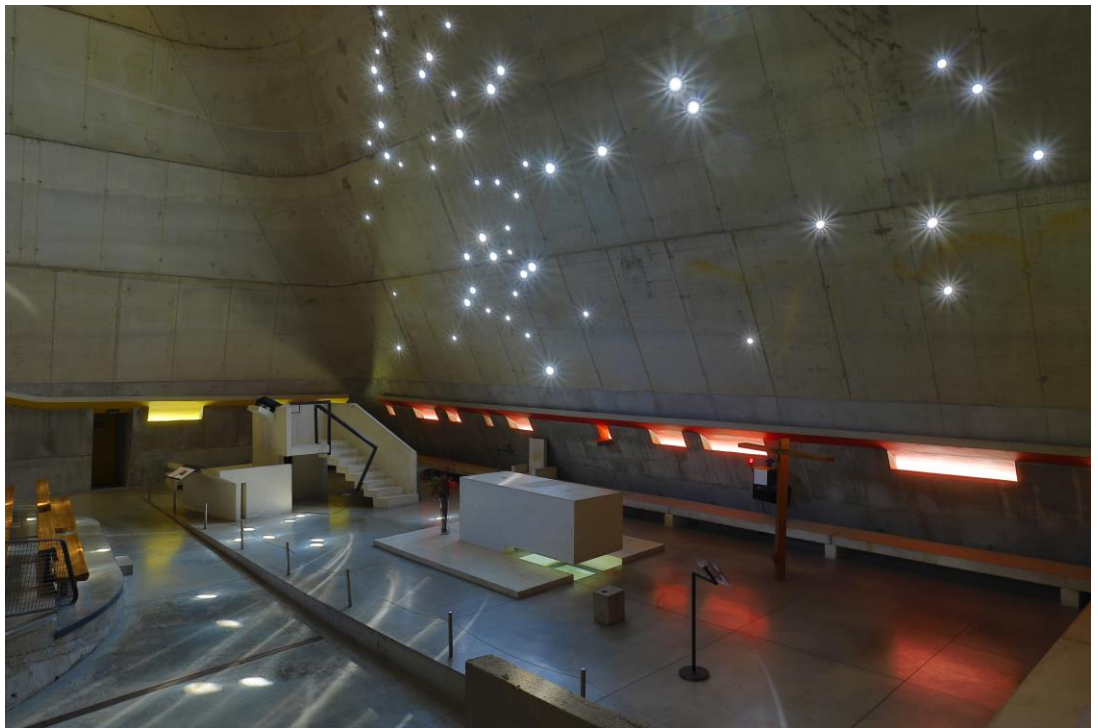
Začali ho stavět roku 1973, šest let po Le Corbusierově smrti (1965), podle jeho plánu jako farní kostel nově rozšířeného městečka Firminy. Dle Le Corbusierova projektu tam vzniklo několik staveb, sportoviště, obytná jednotka atd. Modelový celek měl doplnit kostel. Po pouhých dvou letech však změněná politická situace města stavbu zastavila a čekalo se dalších dvacet osm let, do roku 2003, kdy nová radnice rozhodla, že tuto „památku“, která však vypadala jako sotva rozestavěná ruina, dovede ke zdárnému konci a cíle skutečně dosáhla. Projekt se ujal Le Corbusierův dlouholetý žák a spolupracovník jeho posledního období, José Oubrerie. Hotovo bylo za pouhé tři roky, v roce 2006. Protože však stavbu kvůli její velké finanční náročnosti podporoval výrazně též francouzský stát, nemohla – nesměla – být v souladu s platnou sekularizační legislativou využívána k náboženským účelům. Rozlučka státu a církve platí ve Francii plně dosud. Ze svatého Petra se tak stalo kulturní středisko, byť s oltářní mensou, ambonem, sedem atd.

Tím vším by však šlo sotva o zajímavou kuriositu z dějin střídání levicového a pravicového zastupitelstva. Le Corbusier však vytvořil projekt, který zasluhuje plnou pozornost a nezastaral ještě ani více než půl století poté, co ho vytvořil. Z venku, když se

člověk blíž z okolí, které tvoří volně stojící bytové domy, jež bychom my Středoevropané nazvali paneláky, vypadá Saint-Pierre jako hrubá nestejněměrná betonová homole, jakési nepravidelné geometrické těleso stojící nesměle obklopeno trávničky a zelení. O sakralitě příliš nevypráví a není to dáno jen sekularizačními zákony. Le Corbusier ani Oubrière nestáli o to, vytvořit další exemplář obehnaného typu. Výsledek může jistě někoho poněkud šokovat, ale tvary jsou příjemné a zasazení do okolí příkladné, takže věřím, že citlivý člověk po chvílce pozorování připustí, že jde o zdařilou stavbu.

Plné odhalení díla přijde stejně až uvnitř. Nad podlahou se ve dvou terasovitých úrovních směle zvedá umělá betonová „jeskyně“. Do toho všeho vpadá nádherné denní světlo. Nikoli ovšem bílé, neboť Le Corbusier všechny otvory obarvil, žlutě, červeně, zeleně, modře... a takové je i světlo, jež prozařuje vnitřek tohoto světa v malém. Na stropě jsou dva světelné kanony, s nimiž jsme se již setkali v díle o klášteře La Tourette, vpouštějí z vrchu světlo, jež se skutečně spouští dolů k lidem, a udává celkovou atmosféru. Vrcholem celé světelné orchestrace jsou však malé, sotva znatelné otvory v čelní stěně, tedy za „oltářem“, jimiž prostupuje slunce a vytváří na stěně překrásná zářivá souhvězdí, která svítí jako reflektory kosmického světla celým interiérem (zobrazení na fotografii poněkud mate). Efekt je mimořádně silný a emotivní (Je pro mne otázkou, zda by takovéto světlo nerušilo při různých akcích. Efekt se však patrně dá utlumit umělým dosvětlením interiéru.). Světlo jednotlivých „hvězd“ pokračuje jako nebeský paprsek do lavic a kreslí na nich i na stěnách nasvětlené kruhy. Účastník této nebeské podívané neví ani, kam se podívat dříve, neboť – skutečně doslova – je vše naplněno několikanásobně přítomným rozmanitým, ovšem vždy působivým a podmanivým světlem.

Saint-Pierre je jedním z míst, která všem vřele doporučuji navštívit a sám se do této netradiční stavby s pohnutým osudem toužím vrátit, abych se opět nechal pohltnout a prostoupit světlem, které

tvoří náš svět. Výjimečnosti tohoto výtvaru si architekti všimli okamžitě a Saint-Pierre se stal uznávaným příkladem dnešní sakrální architektury. Bezpochyby oprávněně.

Jiří Tourek

Dobrou chut'

Kulajda

Tuto polévku vařím současně s kapustičkovou, na kterou jsem psala recept posledně, Ríša nerad kapustičky a já zase houby, takže oba jsme spokojeni a oba si pochutnáme.

Budeme potřebovat: velkou hrst sušených hub, 2 lžíce másla, 1 lžíce oleje, 2-3 lžíce hladké mouky, tak 1,5 litru vody, 5 středně velkých brambor, půl lžičky kmínu, 2 bobkové listy, 4 kuličky nového koření, smetanu ke šlehání, sůl a pepř podle chuti, 2-3 lžíce octa, cukr a nasekaný kopr (nejlépe čerstvý).

Nejdřív si namočíme houby asi tak 2 hodiny před vařením.

A pak už to jde rychle za sebou. Na másle a oleji uděláme jíšku, zalijeme studenou vodou a mícháme do varu, přidáme koření, podle potřeby sůl a houby i s vodou, ve které byly namočeny a opět přivedeme k varu. Oškrábeme brambory, nakrájíme je na kostičky a dáme vařit do polévky.

Když jsou brambory měkké, tak přilijeme 250 ml smetany, přivedeme k varu, přidáme malou hrst nasekaného kopru, lžičku cukru a ocet podle chuti.

Na talíři můžeme ozdobit natvrdo uvařeným vajíčkem.

Dobrou chut'

Hanka

ČLENOVÉ FARNÍ RADY

V neděli 4.1. proběhly volby do pastorační rady naší farnosti. Byli zvoleni následující farníci: Ing. Martin Bašár; Martin Kotek; Mgr. Marie Šárová; Marie Hradecká; Mgr. Pavel Šimek a Vojtěch Vitha

Novoroční vycházka

Na konečné zastávky Vozovna Kobylisy se nás na Nový rok sešel slušný počet – dvacet jedna farníků, dva dokonce až ze severu Španělska. Ivan nás krátce přivítal, popřáli jsme si do nového roku vše nejlepší a pod jeho vedením se vydali na cestu. Radku a Ivana nově doprovázela černá fenka Neri-Mu, která nahradila Jerryho (ten se už odebral do psího nebe). Foukal dost studený vítr, a tak jsme se vydali svižnou chůzí po naučné stezce Čimický háj. Pod přírodní památkou Velká skála jsme objevili pod hromadou dek ve spacáku spícího muže. Na dotaz, jestli nepotřebuje nějakou pomoc, zavrtěl hlavou a naznačil, abychom pokračovali v cestě. Naučná stezka kolem Botanické zahrady vedla přes vyhlídku Havránka, ze které se otevírá široký pohled do okolí Tróje se sady a vinicemi. Ulice Pod Havránkou se zajímavými vilami ústí nedaleko autobusové zastávky Kovárna, kde se od nás pár farníků oddělilo, ostatní ještě pokračovali přes novou lávku přes Vltavu do Stromovky a dál do Holešovic. Děkujeme manželům Dybovým za přípravu i realizaci Novoroční vycházky i za příjemně strávené odpoledne Nového roku a těšíme se na další povedenou akci na jaře.

Zdena

Víš, že?...

- * V úterý 3. února – svátek **sv. Blažeje**, biskupa a mučedníka; po mši svaté budeme udílet „svatoblažejské požehnání“.
- * 6. února slavíme **slavnost sv. Doroty**, patronky naší kaple. Poutní mše sv. s možností získat plnomocné odpustky bude ve 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * V neděli 9. února při mši sv. v 09:30 hodin bude udělována **svátost pomazání nemocných**. Zájemci, prosím, přihlaste se v sakristii.
- * Rovněž v neděli 9. 2. se radujeme s naším spolubratrem P. Williamem, že slaví 63 let od svého kněžského svěcení.
- * Ve středu 18. 2. je **Popeleční středa**, začíná postní doba. Mše sv. s udělením popelce bude ve 12:15 hodin.
- * Setkání **nové pastorační rady farnosti** 25. 2. 2026 od 19:00 hodin.
- * Během postní doby bude **křížová cesta** každý pátek od 17 hodin.
- * Každé pondělí od 18:30 se koná příprava pro **katechumeny** a zájemce o křesťanský život.
- * Každé úterý od 19:30 je setkání – **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.
- * Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.
- * **Tříkrálová sbírka** probíhala v Praze od 1. do 14. ledna. Naše farnost spolu se školou sv. Augustina vybrala **74.131,43 Kč**. Děkujeme za štědrost!
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** probíhá vždy ve středu dopoledne. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.